

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.410/2025/5.
A felperes:	felperes (felperes címe) Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezet (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Patonai Nóra egyéni ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Alperes képviselője:	Dr. Csonka Pál kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 13.K.700.514/2025/9. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 69.570 (hatvankilencezer-ötszázhetven) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a település1 Rendőrkapitányság Alosztály állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot; 2019. október 1. napjától KMB csoportparancsnokként látja el feladatait. A felperes a pertárgyi időszakban rendszeresen a működési körzetén kívül, a település1 Rendőrkapitányság teljes illetékességi területén látott el a munkakörébe nem tartozóan járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb (forrányomos szolgálatok, szórakozóhely ellenőrzések, traffipax szolgálat, migrációs ellenőrzések, határellenőrzések, migrációs járőrszolgálat, rendezvénybiztosítás, bombakutatás stb.) feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2021. szeptember 1. és 2024. augusztus 31. közötti időszakra (36 hónapra számítottan) bruttó 1.391.400 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.391.400 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletének indoklásában rögzítette, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Hangsúlyozta, hogy a munkakör (munkaköri leírás) kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a hivatásos állomány tagja külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. A körzeti megbízotti szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a hivatásos állomány tagjának ehhez kell igazodni a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Ugyanez igaz az egyéb feladatokra, melyek mindegyike az eredeti beosztástól eltérő többletfeladat ellátást jelent. Rögzítette, hogy a felperes a pertárgyi időszakban munkaidejének túlnyomó részében járőrfeladatokat hajtott végre, illetve olyan feladatok ellátására kötelezték, amelyek a működési körzetén kívül estek, ezért ezek a beosztásától eltérő többletfeladat ellátását jelentették. Rámutatott, hogy a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2. pontjában foglalt rendelkezések módosítása sem teszi megalapozatlanná a felperes megbízási díjra jogosultságát 2022. augusztus 12. napját követően, figyelemmel arra, hogy a jogosultságot nem csupán a működési körzeten kívül végzett tevékenység, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladat ellátás is megalapozza, amely a jelen perben kétségtől megállapítható volt. A Hszt. 2023. február 1. napjával történt módosítása kapcsán rögzítette, hogy a perbeli adatok alapján ezen időszakot követően is megállapítható volt a felperes esetében a jelentős többletmunka, miután a körzeti megbízotti beosztásába tartozó feladatok ellátásán túlmenően rendszeresen végzett járőri és egyéb feladatokat, mely nem csupán eseti jelleggel valósult

meg, ráadásul a rendőrkapitányság teljes illetékességi területére kiterjedően. A keresetben megjelölt megbízási díj mértékét alaposnak, a felek által elfogadott kimutatás szerint teljesített többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatokból helytelen következtetést vont le. A Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdéseire hivatkozással kifejtette, hogy a felperes sajátos szolgálati jogviszonyából adódóan a szolgálatából fakadó kötelmeit – a rendvédelmi szerv rendeltetés szerinti feladatainak megvalósítása érdekében – önkéntes vállalás alapján élethivatásként, szigorú függelmi rendben, akár életének és testi épségének kockáztatásával és egyes alapjogai korlátozásának elfogadásával köteles teljesíteni, amely kötelezettségből fakadóan el kell látnia minden, számára jogszerűen meghatározott feladatot. Hangsúlyozta, hogy – az ítéleti megállapítással szemben – a felperes a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott módon nem láthatta el a megbízást eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett, mivel egy ember egyszerre, egy időben nem tud két feladatot ellátni. A felperes ezért felváltva végezte a körzeti megbízotti feladatait és a járőrszolgálat ellátását, így nem lehetett szó többletfeladat elvégzéséről. Arra is rámutatott, a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával a körzeti megbízotti feladatellátás, valamint ezzel összefüggésben a működési körzet fogalmának értelmezése megváltozott.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak indokaival egyetértve – az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melyet a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján kért megállapítani.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés megalapozatlan.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést, ekként az elsőfokú bíróság által megállapított összegszerűséget nem vitatta, így azt az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálódnia nem kellett. Figyelemmel volt arra is, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát

kérte a másodfokú bíróságtól. Ez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[8] Alapítvánnyal hivatkozott az alperes a Hszt. 13. §-ának sérelmére, bár a Hszt. 13. § (2) bekezdése a szolgálati jogviszony sajátos jellegével összefüggésben valóban kimondja, hogy a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyból fakadó köteleit önkéntes vállalás alapján teljesíti, ez azonban nem zárja, nem is zárhatja ki a Hszt. 71. §-ának alkalmazását, ha annak feltételei fennállnak. A Hszt. 13. § (1) bekezdése értelmében a szolgálati viszony részese az állam nevében eljáró rendvédelmi szerv is, amelyet a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályban és más jogszabályban meghatározott kötelezettségek – így a Hszt. 71. §-ában foglaltak – szintén terhelik, e rendelkezés tehát a felperesi igény alaposságát nem rontja le. A kötelei önkéntes teljesítésének szabálya nem ellentétes a többletfeladatok ellátásáért járó megbízási díj szabályával, mivel az önkéntes teljesítés nem jelent szükségszerűen ellentételezés nélküli feladatellátást.

[9] A peradatok szerint az alperes nem vitatta, hogy a felperes körzeti megbízotti működési körzetében és azon kívül járőr feladatokat, valamint egyéb feladatokat is rendszeresen ellátott. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Az alperesnek ez a joga azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását: ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett, az alól nem mentesítve végzi, ezért a többletszolgálatért díjazásra jogosult.

[10] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat ellátása okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása volt az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás. Amennyiben az adott szolgálati beosztása mellett, az alól történő mentesítés nélkül rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztásához, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. Ebből következően megalapozatlan volt az arra történő alperesi hivatkozás, hogy különböző feladatok egyidejű ellátásának lehetetlensége kizárja a többletfeladatok díjazását, továbbá a magasabb besorolású és magasabb képesítési követelményeknek megfelelő körzeti megbízotti szolgálati beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott, alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg olyan magasabb

felelősségi kör, amely a Hszt. 71. §-a szerinti megbízási díjra való jogot megalapozná. Az ugyanis, hogy a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokon túl végzett, másik beosztáshoz tartozó további tevékenység magasabb felelősségi körbe tartozik-e, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak legfeljebb a mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el. A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[12] Mivel a felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla szintén irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[13] Az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjával bekövetkező módosítása kapcsán is helytálló álláspontot foglalt el. Amennyiben ugyanis a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (2. számú mellékletének) szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra, illetve az illetmény meghatározására kialakított kógens rendelkezései, melyek szintén a szolgálati beosztásához köthetők.

[14] Az elsőfokú bíróság az alperes által nem vitatott tényállás alapján azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban jelentős többletmunkát végzett, többletmunka végzése a módosított törvényi kritériumoknak megfelelt. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosításával a jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a többletszolgálatért járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben legyen jogosult, amikor a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladja meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit, amely törvényi feltétel jelen esetben megvalósult. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként helytállóan állapította meg, hogy a felperes minden szolgálatát érintően, szolgálatteljesítési idejének nagy részében (95%), ezáltal nagy arányban látott el – saját munkaköri feladatain felül – a beosztásába nem tartozó feladatokat (pl. járőrfeladatokat, TIK küldéseket), melyek érdemben haladták meg a beosztásából eredő

szolgáltatellátás kereteit, így a többletfeladat ellátás, a jelentős többletmunka igazolt. Mindezekből következően az elsőfokú bíróság a teljes peresített időszak vonatkozásában helytállóan állapította meg, hogy a felperes többletfeladat ellátása megalapozza a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot.

[15] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[16] A perveztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint az IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[17] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli, melynek összege 111.312 forint.

[18] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[19] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 15.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró